

บัญญัติแห่งความรัก

เพื่อคริสตชนมีความรัก แบ่งปัน และช่วยเหลือกันตามบัญญัติแห่งความรักของพระเยซูคริสตเจ้า

ฉันได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมที่วัดแห่งหนึ่ง ในการประชุมเริ่มด้วยการสวดภาวนาขอพระเยซูเจ้าได้มาประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา หลังจากนั้นมีการอ่านพระวาจาของพระเจ้า การเลือกคำที่ประทับใจและกล่าวซ้ำคนละ 3 ครั้ง

ต่อจากนั้น เป็นช่วงเวลาแห่งความเงียบเพื่อให้พระเจ้าตรัสในใจของพวกเขา เมื่อเสร็จแล้วพวกเขาแบ่งปันพระวาจาอย่างมีชีวิตชีวา เมื่อจบการแบ่งปันพระวาจาแล้วผู้นำได้ปรึกษาหารือกับสมาชิกในเรื่องต่างๆ เป็นต้นว่า จะนำพระวาจาของพระเจ้าที่ได้อ่านในวันนี้ ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างไร สมาชิกชุมชนคนหนึ่งได้กล่าวถึงเยาวชนคนหนึ่ง ในชุมชนที่ยังไม่มี

งานทำ และขอให้ทุกคนช่วยกันคิดว่าจะช่วยเยาวชนคนนั้นอย่างไร จุดนี้เอง เป็นสิ่งที่ฉันประทับใจมากที่สุด เพราะฉันเห็นถึงความรัก ความพยายามที่ สมาชิกของวิถีสุมชนวัดพยายามช่วยเยาวชนในชุมชนของเขา ที่สุด พวกเขา สรุปว่า สมาชิกคนหนึ่งของชุมชนจะไปติดต่อคนที่รู้จักเพื่อฝากงานให้กับ เยาวชนคนนั้น ซึ่งเป็นงานที่เหมาะสมกับบุคลิกของเขา และคิดว่าเขาจะทำงานนี้ ได้อย่างดี การประชุมจบลงด้วยการสวดภาวนาขอพระคุณพระ

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. ท่านประทับใจอะไรบ้างจากเรื่องนี้?
2. ท่านได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องเล่าเรื่องนี้?

เรารู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา

พระเจ้าทรงเป็นความรัก ผู้ใดดำรงอยู่ในความรัก ย่อม
ดำรงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเขา
ความรักสมบูรณ์อยู่ในเรา เพื่อให้เรามีความมั่นใจในวัน

พิพากษา เพราะพระองค์ทรงเป็นอย่างไร เราในโลกนี้ย่อมเป็นอย่างนั้นด้วย ไม่มี
ความกลัวในความรัก ความรักที่สมบูรณ์ย่อมขจัดความกลัว เพราะความกลัว คือ
ความคาดหมายว่าจะถูกลงโทษ ความรักของผู้ที่มีความกลัวจึงยังไม่สมบูรณ์ จึงมีความ
รักเถิด เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน ถ้าผู้ใดพูดว่า “ฉันรักพระเจ้า” แต่เกลียดชังพี่น้อง
ของตน ผู้นั้นย่อมเป็นคนพูดเท็จ เพราะผู้ไม่รักพี่น้องที่เขาแลเห็นได้ ย่อมไม่รัก
พระเจ้าที่เขาแลเห็นไม่ได้ เราได้รับบทบัญญัตินี้จากพระองค์ คือให้ผู้ที่รักพระเจ้า รัก
พี่น้องของตนด้วย(1ยอ 4:16-21)

1. พระวาจาพระเจ้า คำ หรือวลี หรือประโยคใดที่ท่านได้ฟัง สะกิดใจท่านมากที่สุด
2. พระเจ้ากำลังจะบอกอะไรกับท่านทางพระวาจาในวันนี้
3. เมื่อท่านฟังพระวาจาวันนี้แล้ว ท่านจะดำรงชีวิตคริสตชนของท่านตามพระวาจาที่ได้ฟังในวันนี้อย่างไร

ให้ท่านเลือกกิจกรรมหนึ่งหรือสองอย่างที่ท่านจะปฏิบัติ เพื่อดำรงชีวิตคริสตชนของท่าน หรือของชุมชนของท่านตามพระวาจาที่ท่านได้ฟังในวันนี้ เป็นต้น ในเรื่องของการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรักขององค์พระเยซูคริสตเจ้า

พระอาจารย์ และองค์ตัวแบบของความศักดิ์สิทธิ์ทั้งสิ้นคือพระสวามีเยซูเจ้า พระองค์ได้ทรงเทศน์สอนสานุศิษย์ของพระองค์ทุกๆ คน และแต่ละคน ไม่ว่าจะมีความเชื่ออันใด ให้เขาซาบซึ้งถึงความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิต อันพระองค์ท่านเองทรงเป็นองค์ผู้ให้กำเนิดทั้งเป็นองค์ความสำเร็จ โดยมีพระดำรัสว่า “ท่านทั้งหลาย จงเป็นผู้ดีครบครัน เหมือนพระบิดาในสวรรค์ของท่านทรงเป็นผู้ดีครบครันนั้นเถิด” (มธ 5:48) พระองค์ได้ทรงส่งพระจิตเจ้าเข้ามาในตัวทุกคน เพื่อปลุกกระตุ้นภายในให้เขารักพระเป็นเจ้าด้วยสุดดวงใจ สุดวิญญาณ สุดความนึกคิด และสุดความสามารถของเขา (เทียบ มก 12:30) และให้เขารักกันและกันเหมือนพระคริสตเจ้าทรงรักพวกเขา (เทียบ ยน 13:34 ; 15:12) (LG 40)

ความปรารถนามีมากมาย ความปรารถนาขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดคือความรัก ที่เกิดขึ้นจากแรงดึงดูดของความรัก ความรักกระตุ้นให้เกิดความต้องการสิ่งดีงามซึ่งตนไม่มีและความหวังที่จะได้มา ความปรารถนานี้จะสมหวังเมื่อพบความพึงพอใจและชื่นชมยินดีกับสิ่งดีงามที่ตนครอบครอง ความชั่วร้ายก่อให้เกิดความเกลียดชัง การเป็นปรปักษ์ และความหวาดระแวงถึงความชั่วร้ายที่จะตามมา

สิ่งเหล่านี้สิ้นสุดลงในความเศร้าสลดของความชั่วร้ายที่ปรากฏอยู่หรือ
ในความโกรธซึ่งทำการต่อสู้คัดค้าน (CCC 1765)

"ความรักคือการหวังดีต่อคนบางคน" (นักบุญโทมัส อไควนัส เทววิทยา
ขั้นสูง ข้อ 1-2,26,4) ความชอบพอใดๆ มีที่มาจากความประทับใจครั้งแรกของ
ใจมนุษย์ต่อสิ่งดีงาม ไม่มีการรักสิ่งอื่นใดนอกจากสิ่งดีงาม "ความปรารถนา
เป็นสิ่งชั่ว ถ้าความรักนั้นชั่ว แต่จะเป็นสิ่งดีถ้าความรักนั้นดีงาม" (นักบุญ
ออกัสติน) (CCC 1766)

การแสวงหาหนทางที่จะส่งเสริมศักดิ์ศรีของมนุษย์นั้น พระศาสน
จักรได้แสดงให้เห็นถึงการเลือกรักผู้ยากจน และผู้ที่ไม่มียศ ไม่มีเสียง เหตุว่า
พระคริสตเจ้าตรัสว่า คนเหล่านี้คือพระองค์นั่นเอง (ดู มธ 25:40) ความรักนี้
โอบอ้อมไปถึงทุกคน เป็นแต่เพียงให้ลำดับในการรับใช้ ซึ่งคริสตศาสนาได้
เป็นประจักษ์พยานสืบต่อกันมา “การเลือกรักผู้ยากจนนี้ และการตัดสินใจที่
ก่อให้เกิดขึ้นในตัวเอง ย่อมรวมไปถึงประชาชนมากมายที่หิวกระหาย จัดสน ผู้
ไร้ที่อยู่อาศัย ผู้ที่ไม่สามารถรับการรักษาพยาบาล และเหนือสิ่งอื่นใด คือผู้ที่
หมดความหวัง ในอนาคตที่ดีกว่า เราจะไม่มียอมรับสภาพความจริงนี้ยอมรับไม่ได้
การไม่สนใจพวกเขา ย่อมหมายความว่า เรากำลังจะกลายเป็น “คนรวย” ซึ่ง
สร้างทำเป็นไม่รู้จักลาซาร์สที่นอนอยู่ที่ประตูบ้าน (ดู ลก16:19-31) (EA 34)